

Restauracie.
ant kampo Oak ir Main uliczu
Shenandoah, Pa.
Atus geriausios, arielkos wisokios
uszkandas uzdika no 9 iszrito ig
2 ad. po piet no 8 iki 12 nakti.
Didziausi stiklai wysam mieste!
Walget wisok - KRESNIS, OISTERET ir t.
gardet padaritos gali gaut muso restauracijoje
Niekur nesitinka tokiu parankiu wisokio de
paleidimo itako kaip pas mus, ba randasi put
ki didelo saulės puiko tinstaita
.....Dewial Pultebel.....
Kornas gali atstieiti o bus kaip brole prilita
ir smagel itaka pralies, Uprasso

M. Kupczinskas!
— KRIAUCIUS —
P. PASERBSKIS
Dirba pulkiaus drabuzius pagal nau
jausia mada, iz pulkios gelumbes,
korfo, o ir daug pigiau negu kur ki-
tur
Aparat parduoda wisokius marz
kiniu, kalnietius, panozekas, o ir dar
binus drabuzius pigiau ne kaip pas
Boruka. Wisi pas sawa!

Hej Lietuwei!
Pas
P. Paszkewicz,
ANT KAMPO MAIN IR CENTER ULI.
SHENANDOAH, PA.
Atus scialtas, stani arielkos, o cygari faini
10 KAS KARTA ATEISI,
XII-7 TAS JAU NIEKUR NE EJS

SALUNAS
JOKIMO MRAZO. Shugart Noltch, Pa

Ira tai geriausia uzeiga ir koznas da-
Mizniziski stiklai,
Wisokios arielkos,
Pulkios cigarai.
Kas tikrai karta atsidkano, tai ne ga-
liatsigeret. Wirai hurra! pas Marza

LIETUVISZKA KRAUTUWUW
SOKIU APSIAWIMU!
FR. BALNIUS.
416 W. Center Str.
Czebatu skuriniu, in darba ir ex-
o rikui ant sawentes dienos; del m-
teriu ir waiso, labai pigiai parsiu-
a.

Hei WiraiLietuwei!
Jago aukstas in 10
Tai ne dziniazit-
Jag reikiu apstiepi pas

Jona Rugieniu.
In scialtas, arielkos gerai ir wisokios, wienigus
kap tokiu land. Uzdard barus iz fubri
an Bocy a rik.
Jikta wisi | Ahaus izsigert
Soni ir janti. O buiste amari.

Ar nori atsigert
giaro alaus?

JAGO NORI TAI UZEIK PAS-
A. Ramaszaucha
Ant West Mahanoy st. tuojas pa-
sukant ant B st. po kairei pusei. Ira
tai pulkiaus salunas. 9-11-03

LIETUVISZKAS
GRABORIUS

W. Traskauckas
607 W. Center ul.

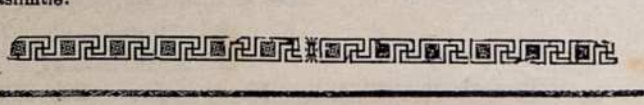
Jago katra Diewas paszauko in saw garbu,
tagul gimtos, arba prietel nezabinko muso
duoda pas telingus zmozgus, o ne kur kitur.
Arzel Stant, Rignat pulkios,
grabi las geriausia fabrika, pulkiet padabint
ir drutu medito. — Prietam ira apocialin gra-
bortum ir ne busa jokios turbotijos balis mer-
monis. — Wlaka padaro pigi ir gaudi. 1913.

KANTORAS BANKINIS.

D. T. BOCKAUSKAS

523 W. Spruce Str.
MAHANAY CITY, Pa.

Turi suineszima su wisais europineis Bankais. Jau wisi ira arosri
ne, jog siunsti piningai per muso tarpininkista, greicioause nuolina.
Szintai tukstantiu
iz wisu szaliu Ameriko per muso rankas siunczes, kas metas in Eur op
Lietuwa, Prusus, Austrije, Lenkija, Italijs, Rusija ir tt.
Biznio ne darome
su swetimalais piningais tikrai ka greicioause isziunczem kam priguli.
Ne wieno piningai ne prapuoli
Kasin muso rankas sudejo ant palaikimo ir kozname laikia gali oleibeje
atsiimti.

PULKI ISTORIJE
— APIE —
Janasza Korczaka
PARASZI
J. I. Kraszewskis
FERDEJO
D. T. B.
Tolesnis trankis.

Pasijudo giwai.
— In kur tamista kelaui? —
— paklausia karwedieni.
— Ar newos asz? — anot
tos pasakos — ir parodi in sa-
we su pirsztu.
— Teip tamista....
— Pribuwau brolo atfankit,
ba man sapnawosi, jog welgi
ruksztu pienia... mitlainau, sau
gok Diewe, gal kokia nelaini
astitiko, anot tos pasakos.
Nes sudejau mano zema pa-
sweikinima guodotiniam perde-
tiniui ir pamatias sweika broli
— ka galu daugiau weikt? —
grizt pas sawe.
— Ar gal in ta pacze sza-
le?
— Na tai-gi, anot tos pasa-
kos.
— Tai prisiskirk in musu
pulkia, — tari poni; — pirmiau
paskui, jagu Diewas duos tai
ir in Grudka... da ten kas atsi-
ras...
Linktelejo Sienuta su gal-
wa iki paczei zemei ir tari:
— Ant wadowo tikiu — o
kad ir pareitu galetis su kuom
anot tos pasakos — juk Sienu-
tai ne isz kiazmo ne iszspirti.
Diewazi poniteile, — anot tos
pasakos.
Ant tuszczio ir atkalbinet
ponia no kolones, atsiuweikino
su perdetiniu, kuris palikias a
fiera ant baznicios, nusidawi
ant sawo kwatieros, in kur ir
Sienuta prizadejo ant wakaro
pribut, priminias, jog turi su
sawim pisztalieta ir szoble.

Pribuwau karwedieni ant
kwatieros, liepi zmonias ap-
ziuret ginklus tureti reikalin-
gus szuwius, o kad oras prasi-
blaiwi, ketino ant ritojaus anks-
ti kelaui in tolimeane kelone.
Ant ritojaus pulkels kelaui
ninku kelawo tolin, o Sienuta
uszisukias nusis, jojo pirmiau
se ir jau tik in Grudka turejo
mile kelo. Aplinkine kas kar-
tas stojis laukinesni, kalnuo-
ta, o keles niekesnia, per ka
pamazeli kelauninkai slinko.
Ne gali wadint tai kelo, tikrai
taku, kuriuom wazewo, pinia
daudu grabiu per wandeni isz
ncztu, per ka labai trukdi ke-
launinkus, ba zmonis konia be
palowos turejo karieta isz sza-
lu prikaikinet, kad ne parwirs-
tu. Isz szalu buwo kalnolei
wisokio didumo krumais apau-
gia, tuszczie iszrodzi. Tikuma
buwo dideli ne pauksztelo bat
so ne buwo girdet, tikrai kaip
kur buwo matitas wanagelis
sklaidantis padangeje.
Karwedieni su Jadwigute a
kiwai dairesi po aplinkinia isz
kiszusios galwos isz karietos.
Jokio zmozgus ne pasitiko.
Usztiko tiktai cigonini abaza
apsietojusi, kurie apseitito ke-
launinkus, kad ka iszkaulint o
ir pawogkt. Karwedieni pa-
pili sauje wariniu piningu. o
ne trukus turejo zmonis imtis
uz ginklu, kap auguit no ark

lu, ba jau taikstesi skurgalus
no pleszkii pjaut. Wienas
no pawadzio arklis buwo nu-
trukias ir jau cigonai wari in
girre, tai wileli kaip pamati
Sienuta, leidosi paskui, szowi
in ora su szoble kelis pasweiki
no ir arklis atemi. Dabartes
no to laikio, jau ne zmozgas
ne jokio zwerelo ne mati. Ke-
li sudeginti namai in ake in
puoli su stowiteis igi pusai
kaminiais. Tokiose wietose
susitakinejo, o tai del to, jog
radosi wanduo del arklis in pie-
wutes su zole del pasiganimo.
Buta kitados ugzigwenta szalis,
ba zimu lisios aplesios o ir je
wai kur-ne kur sawo warples
pasirodinejo. Ant kalnu tai-
kais buwo matit griuwiesius
murintu dwars tagu ir
usnuo.
Jag wakra keles, ku-
riuum Sienuta wedi, pradejo
siaurintis o isz szalu buwo
augusti status kalnai. Susi-
kreiwina azuolai augo ant ka-
nu tarp tankiu krumu.
Jonaszas Korczakas jau da-
bar jojo greta su Sienuta, ba
prie karietos ne buwo wietos.
Laikais prijdinejo prie lan-
gelo karietos, kad ka pasaki-
ar apie ka paklaust, in akes
Jadwigai dirsetet ir atmint,
ar ko ne reikalauje. Mergina
nuolatos galwa iszkiszinejo,
kad prisiizuret swietui. Wa-
karas buwo grauzas, dangus
szwiesus, o kur spindulis atmu-
ezi rodos auksas zerejo.

Sienuta jojo pirmiause dai-
ridamas in szales, rodos kaip
kakis wadas; ir Janaszias a-
kes in wisas szales laksti. Wi-
si tilejo ir aplinkinia gerejosi,
tiktai pludo wisap ant kelo,
kuris nieksam ne buwo tikias.
Kun. Zudra sededamas ant sa-
wo wezimo, laikis rankoje bre-
wijora ir paszkino psalmus Do-
wido; ant kelo wezimo sedefo
Prane, wienatine mergina, kai
po tarnaita, o kuri labai raz-
baininku bijojosi jog ciefa dre-
bejo ir net dantis barszkejo.

Ciefa adina jau wilkosi ke-
launinkai Paubomis tarp ka-
nu, jog net buwo tamsu, no-
rint da saule ne nuwileido, ir
Sienuta ragino pasiskubint, o
tai del to, jog niekai kelei.
Karwedieni matidama, jog
jau jiu kelaui baigesi, ir no-
rint gasdino gana, bet dabar
juokesi isz to, jog tas ne iszei
pildi, kaip wisi baugino.
Jadwigute wisas patiko ir
nawatnei iszrodzi.
Jau ir saule nuwileido ir jau
pradejo gerai temt, kada pri-
szoko Janasza prie durelu ka-
rietos ir pasaki, jog jau dau-
bos baigesi ir ne trukus bus
matit dwars Grudkas.
Jau motina su duktere ne
galejo karietoje rimt, liepi su-
stot wazniczei ir iszlipo lau-
kan. Ir iszlikro nusidawia
priesz wezimas isz tosios slau-

rumo, paregejo stowinti dwa-
ra.
Karwedieni meldesi, jog
Diewas laimingai daleido at-
likt kelone, o ir Jadwigute su
dziaugsmu meldesi.
Kaip rodos dwars del Jad-
wigutes baises iszrodzi, ba tari
in motina:
— Baisi tai wieta, motine-
le....
Da baisesiu iszrodzi miestelis
ne toli dwaro. Triobos pintos
isz karklu ir molu apdrebos, o
kad ir kokis buwo namas ne-
wos murinis, tai pusiau sugru-
wias. Wisi zmonis ziurejo
ant dwarelo akiwai su linkse-
mom akimi. Isz tikro iszrodzi
ant ne apgiwento dwaro. Tik
tai isz wieno kamino biskelis
dumu ruko.
Sienutas paragino, idant
pasiskubintu, kol da ne autems
suwis, o da reikejo kelaui puse
adinos.

Miestelis aiszkia pradejo
perstatiti, o kaip kokiam lan-
gelije ir ziburelis pasirodi.
Jau prisiartinejo prie miestelo,
kad sztai ant arklis priesz juos
atjojaitelisi. Priartino prie-
karietos, kepure augstin iszke-
les, linkamai ir garsei sweiki-
no. Buwo tai Nikitas, kuris
nuzwelgias isz tolo, sedo ant
arklo ir bego pasitikt. Tas
pats ir karwedieni su dziauga-
mu garsei pasweikino Nikita
ir dadawi:
— Ar turesime kur pernak-
wot?
Nikitas peczeis truktelejo
ir tari:
— Zinoma-nes ne ant gero-
wes jegamasti eini in czion pri-
buna... tiek to-paskui apie tai
pasakiau-gerai jog laimingai
kelone atlikote.
Pabuczawo in ranka.
Da su p. Janaszium tu-
ru zodeli pakalbet.
Ir nubegias sedo ant arklis, i
dant jog pirmiause Janaszias
ir su juom pasikalbet.

Sienuta laikidamas rankoje
puezka jojo pirmiause; su Ja-
naszium pasikalbet.
— Ponaiti-tari, dawidamas
Janaszium-daug kalbet, kaip
asz czion usztikau; pasakiau
segetis dion ir nakti ir no a-
kies ne nuleist Dorzako.
— Jau mes biskuti apie tai
zinome, nes asz nesibijau; ar-
tu gerai daweli zinai!
— Wisus uszkaborius isz-
landziau, in kozna skile dirste
lejuu, — tari Nikitas.
— Ar daug ten ira zmoniui?
— paklausia Janaszium.
— To ner ka paiset ne ro-
kuot; nes su kuom jis susine-
szias, tai tikrai wienas Diewas
zino. Pakajei augstai ir ze-
nai. Turesime uzimt wirszuti-
nius pakajus ir nieko ne in-
leist. Teisibi, bromelia ne
uszsidaro, nes asz szep teip su-
sitaisiau; kaip apsisistosime, tai
turesime uzsidarti.
— Neistruak-gi no manias
ir bukie man ant pagialbos,
pasznabzdejo Janaszium. Asz
ant tawes atsideu kaip ant sa-
wes paties;
— Ol turime drucei laikis-
tis, jagu norime gerai iszei ir
tari Nikita.—Dorzakas ne
kwailas, gal apie ponia tupa
nei ir nudawines isztikima tar-
nos; nes ponia priguli apserget,
— Tai, tai, — tari Janaszias—
tuojaus iije pazins jin per kai-
lii.

Teip kalbedami prisiartino
prie miestelo, o kad tai stowe-
je wadint in dwara. Da
waziawo prie tilto, Nikitas nu-
szoko no arklis, dawinedamas
ponei rode, idant iszlipitu isz
karietos, ba tiktas ne buwo
drutas, ir welino arklus pir-
miause perwest, o karieta per-
tunt. Usz tilto jau buwo
Dorzakas, kuris matomai no
piktumo net drebejo, buwo

puikei pasiredias-surdotelis
szilkimis, geltoni czebatai kepu-
ri po pazaste, o rankoje laikis
torielka ant kurios gulejo duo-
na ir druska.
Norejo matomai parodit wi-
da tagadna ir nusizeminusi
tarna. Ne zinia ar pati per
sawe, ar isz paliepimo, iszejo
priezaia ir Dorzako pati, juo
doja szlebeje ir turkinia jeku-
te, su szilkine skepetele ant
galwos. Weidas norint isz-
blizskias, wienok puikei iszro-
di.
Usz tu stowejo bernai, Tatia-
na, maža mergaite zodziu wisa
szeimina nuwarginta.
Karwedieni, kuri niekad da-
ne buwo mazzius Dorzako,
jau isztolo prisiizurinejo aki-
wai. Ne patiko del josios jio-
jo weidas, nes to ant sawes ne
parodi, ipacz linksmumo nuda-
wi Jadwigute ziurejo ant zmo-
niu ir ant muru, o ir wisi ke-
launinkai akiwai ziurejo ant
senu aplesitu muru. Wisi, ka
sedejo ant arklis, nuszkoko ant
zemes ir ejo peksti, wesdami
arklus, Dorzakas, norint la-
biause prisiizurinejo in karwe-
diene, wienok apskaitinejo pa-
jega pulkelo. Narsumas ir
didumas wiru ne buwo jiam
po duzei. Potogas Janaszium
eidamas pirma, kelis kartus
patrauki Dorzako aki ant sa-
wes. Dasirapto, jog tai wa-
das.

Prasargo Nikitas pasirodi
labai gera, ba tiktas kaip ant
lumpos subawo, zmones ir ark-
lus parwedi pawieninio karieta
kaipo sunkiause, nes alai.
Kada poni Zboinskieni kar-
wedieni prisiartino prie Dor-
zako, tado ir jisai pribego pa-
sisweikt ir tari:
— Dideli ir netiketa laime
del mus, jog pas mus szwieci
poni teikesi atfankit. Duo
kie Diewe, kad tikrai galetu
me grazei priimti!
— Kad tik tai su gera szir-
dze, o ant kito ko ne paisesime
atsaki Zboinskieni. Asz prie-
wisko papratys. Weskie
mus ponas Dorzakai in bokaz-
teli wirszutinius ruimus.
Nusidawino ir net atsikuo-
in puzka, iszgidias apie wirszu-
tinius, zmozgus, zmozgus ne
misiuno, idant poni apie tai zi-
notu.
— E, szwieci ponit tai pus-
tine! Asz welitau apaczioja
uzimtie ruimus. Ten ne bus
wigadliwai, ba no amziui nie-
kas ne giweno ir... tiktai pelos
ir sziksznotsparnei gaspadorau-
je.

Janaszias mirktelejimu da-
wi ponas suprast, idant ant sa-
wo pastatitu, o toji tuojaus ta-
ri:
— Mes saw duosime roda
su pelems, ziurkems ir wisu
kuom; asz jiums — tari, linke-
lejus su galwa del paczis
Dorzako, kuri iije pasweiki
no — asz del jius ne noriu da-
rit ergelo ir welit su sawo szei-
mina tenais apsigiwensiu.
— Poni to gailiesi, — per-
trauki Dorzakas — ba tai nie-
kam ne tikia.
Ponia nieko ne atsaki. U-
zejo ant nieko, kuris ne kam
tikusiei iszrodzi. Bokazto ne
buwo matit uz pakaju, jog net
Jadwiguti paklaus.
— O per kur enasi in bok-
azteli?
— Tai mato ezwiesi poni,
jagu da to bokazto ne mati,
tai kaip ten giwent!

Nikita leidosi pirmutinia,
parodit kele; ejo wisi paskui
jin, ejo ir Dorzakas, nes ma-
tomai piktas, ba po nose mur-
mejo.
Liepi isz karietos isziminet
daigtus ir no kiemo neszt in
bokazta in wirszutinius rui-
mus. Dorzakas da kalbino
Janaszium kad ne eitu in bokaz-
ta, ba suprato, jog tai wadas
kelauninku; nes waliknas ant
kart atkrito, jog norai ponios
turi iszi ildint.

— Na, tai asz uz nieka ne
atsakau-suriko Dorzakas,
Diewazi, ten ir stogas gali u-
gruiwt, nes kas to!
Aukztu uszkaboru ejo abid-
wi moteres, per skmenius ir
dilgelinus. Daejo prie warte-
lo ir dirsetejo ant seno bokaz-
to ir tari poni:
— Ol da ne teip szlekta isz
rodo.

Dures stowejo atwiros, Ni-
kitas jau tenais kaip galejo,
teip apsigaspadorawo. Pil-
dindamas norus ponios, norejo
kanecz bokazte padaritie pared-
ka ir wiaka sudawadint, uz ko
raizidamas Dorzakas, neda-
wi jokios pagialbos, o sawo
paredku parengi pakajus szale
sawes. Nikitas, kuris ne nore
jo bartis, pasamdi no sawes
zmonis isz miestelo, reikalin-
gus daigtus surankiojo no Zi-
du, liepi iszmazgot ir tikrai
wisus ruimus iszdwadijo.
Norint tai buwo smutaus giwe-
nimas, nes isz bedos ir ne ant
ilgai, buwo gana geri.
Poni karwedieni Zboinskie-
ni nieko ne saki. Jadwigai isz-
langu bokazto ne galejo atsi-
ziuret in pulke aplinkine.
Po teisibe sienos ne labai
kam buwo tikia, nes jau da-
bar ne buwo ka paisit, Niki-
tas jau paskiristi kwatieras,
del dwaroku ir kitos szceimi-
nos. Apaczioje ketino butie
kukne ir sargai. Ejo tada in
wirszu Dorzakas susiraukias
nieko ne kalbejo.
Tuojuas wirszutinem pakaj-
uje, kuremu buwo iszmazgo-
tus grindis, stalelis ir suolais
apemi poni ir ne buwo teip bai-
su, kaip mislino. Nusidawi ir
in kopliczele, kur Nikita buwo
apaszwanias, abroza aptaias
ir numazgojas, kuris perstati
pawekala nukriziawoto Izgani
nitojais su stowiteis po kri-
zium Motinos Szwen. ir Sz.
Jono. Wisi suklaupi o ku-
lingas Zudra pradejo garsei
kalbet litanije garsei.
Pulkelis klupojencziu kelaui
ninku pakelewinguose apdul-
jusiuose sumankituose rubuo
se iszrodzi diwnai, kurie prade-
jo giwienima tam bokazte no
walandos.
Dorzakas ne inejas in kop-
liczia, ba ne daug wietos buwo,
stowejo ne toli alenkszczio-iz-
to to ir paniurai prisiizurinejo
ant klupojencziu.
Po walandai pasikelus poni
Zboinskieni tari in Dorzaka:
— Matai tamista, ne ira
teip szlekta o da ir kopliczaite
turime. Rito muso kun. Zud-
ra, mela mizgawo, atwari-
wit, ba turi ir reikalingus
daigtus.
Sugrizo welei in didelo stu-
ba, kur po priziura Nikitos bu-
wo suneszt wisi daigtai, pon-
gulei ir skrinios. Janaszium
nubego zemin perziuret dwara
ir zmonis sudawadint: Sienu-
ta ir turejo darbo.
Dorzakas koki laikia stowe-
jo laukdamas kokio paliepimo,
murmedamas neszi ne ta; ant
galo matidamas, jog jis ne rei-
kalingas, nucimpino saw per-
pikias. Pazino jisai priesz
tai ir Sienuta gerai zinoma,
paziurejo wienas kitam in akis
ir Dorzakas baises kaktas su-
rauki. Dabar nubegias tre-
pas zemin rado Sienuta sto-
winti ant wartos prie duru su
puezka prie peties ir dwiem
pisztalietais uz dzirzo ir sukan-
ti saw usus.

Tolais bus.

Isz Giwenimo
Kontrabancziko

Parasze: Wirbalo Mojdes Anukas.
Pabaiga.
Niekio szlekto ne mislida-
mi szmekerei pakawoj sawo
kambari spirta ir leidosi anas
bletines atsigabent. Tuom tar-
pu Wincas uszikawo uz kru-
mo lauke, kolei szmekerei ne
eis su bletinme; kadagi tie pra-
niko tamumuje, pakilo Winc-
as isz wietos ir leidosi prie u-
pes kur tikrai tikejosi uztemi
maskoliu. Ne pasimilino, nes
tuojaus iszgidro usznudusi ba-
sa wartaninko:
— Kto idiot?
Wincas tuojaus prisiartino
prie zalnieriaus ir pasake kad
mate eze arti kaip szmekerei
pakawoj keles bletines spirtu-
to ir tuojaus sugriz pasiimt
jas. Maskolus net paszoko
isz dziaugsmo. Tuojaus abu
du nuejo in wieta ir isztikro ra-
do, maskolukas isz dziaugsmo
negaljo nieko kaip tik po ma-
tuskie laimint, bet buk kaip
buk, buwo tai turbut geros

szirdies zmozgelis, nes pasikrap-
sztes po delmonus kelniu rado
ar pusantro rublo ir tuos atida-
wi Wincui, nes tas tik rubli pa-
siemes, reszia atidawi karei-
wiui. Kada sugrizo szmeker-
rei bletiniu neberado. Keike
nebagai, bet jau po czesui nes
zuikio paleisto nebeapgausi
brolaul
Ne buwo ka pradet, kaip
tik skwernus pasiraitoja, grizt
adgalos, teip ir padari biedni
sznipukai. Ant ritojais anks-
ti jau ant tamaznes buwo truk-
szmas, nes net dwilika bleki-
niu gawo perziuret kontrolie-
rus. Tuojaus, zinoma, atue-
ze spiritametra pastate bone
stikline ant stalo, atkimazo ble-
tine inpile in bone, bet kw ra-
bas kas cze do truknas ar lie-
karstwa, nes ne turi kliaurau-
mo, kokia tai buiza, terputi-
nas, hm, czort znajet ir kada
teip saw mislina kontrolierius,
direktorius kamaros auszuko:
— Czto wy tam razbiraje-
te?
O tas atsaki.
— Da wot widitie, eto ka-
zetaia ne spirt!
— Dawlono s wami, czto
wy gloza potieral, wied eto
rom.
Rom, tai rom, tegul bus ir
rom, o klausit reike. Pila in
bone bet kas ten po szimta,
kad teip in nosi musza!
Ateina ir direktorius, paus-
te, pakraipe su galwa eci bogu
sako ja ne ponimaju, klausie
szmekeriu ten stowineziu czto
eto? — tie kad ir jau zino kas
cze, bet isz baimes ir gedos
purto su galwom. Ima antra
bletine ir tas pats, ant galo lie-
pe atneszt baleja ir in ta inpi-
le ar dwi bletines; pila bet ku-
ria cze nemacia, kad su likeriu
drauge szukiwai, meszkukai ir
da kitoki daigtai bega? Cze
jau suprato maskoliai, kad tai
ane spiritas, ane zemeikie, tik
tai ganczas isz priedarzes
szuotos. Biedni szmekerei tu-
rejo sawo tawora trimiga iszga-
bent isz tamoznes, gawo bart
o ir geda be galo, priegt ant
piningu gaita, bet jau stojosi,
dabar reikejo tik ta judoszi
Wincas czant h-...
buwo dalikas su toke lape, ku-
ria kiek wiena kruma ir szunta
ki uszimerkes zinojo ir rast ga-
lejo. Wlenok kaip pradejo
kerazit maskolei waliknui, tep
jau pabugo, o kad ir da per-
koki laikia neazijo knigas ir
laikraszczius isz Prusu bet
jau ne ilgai. Buwo tai pacze
dliwas waliknas, tadel suside-
jo keleta szimtuku, o kad bu-
wo wisu miletas, tuojaus rado
mergina, su gera pasoga ir ap-
sipacziawo. Persikale in kita
pawietu, nusipirko gaspadoria-
te, ir szedien ira paszauktu u
kiniuku. Kartais megeta pa-
sakot apie sawo atsitikimus,
bet tik priesz geus prietelus
Zinoma, isz tu jo pasakoiu
turi zmozgus nenoria pasijuokt,
ba bet tai ne koznas turi tokia
laime: kitas kad ir uzdirba su
trworais tai tuojaus pragera
arba prakaziruote ir del to nie-
ko ne turi. O kad ir kontra-
bancziku dinstas ira niekai,
wienok doras zmozgus wisame
gerai apsieina. Ir teip ezen-
dien lietuweit ne turi ne laik-

razczciu ne maldaknigiu, kur
jie gausi ak maskolius ne pa-
welina drukawot, taigi atsirad-
da naras waliknai, kurie ga-
bena ta brangu tawora del sa-
wo broliu isz Prusu ir pardawi
neje po kaimus. Zinoma, tu-
ri jie isz to pelna. Garbe to-
del tiems kontrabanczikam, ku-
rie gal ne noria o stoji pri-
szasze apaszwiotos sawo broliu,
nezdami laikraszczius ir wisu
kias knigas isz uzrubezes.
Szendie kaip Lietuwa plati ir
ilga jau kone pas kiek wiena
ukininka rasi kalendoriu arba
laikrazsti, o maldakni gas pas
kiek wiena kad ir biedniausio,
o isz kur tai? Zinoma wisas
tai parejo per rankas kontra-
bancziku; jie tai aukawo patis
sawo laime nezdami tuos tawo-
rus isz Prusu. Siunta szen-
dien maskolei o ir sunkiei bau-
dze pagawe nezika knigu, bet
gi ka padaro, kad wieton wie-
no tri- atsiranda idant tarnaut
sawo broiams. Teip, teip, sun-
ku mietoj „Lietuwoj“, bet ture-
kim wili kad palengwee, gal
ne reikes wogte melstis ant
knigu, su toke baime pargale-
tu.

GAZAS.

Keletas eziom „Lietuwoj“ Darbininku.
Miela yra skaityti tokias
straipinius, kaip „Reikaluo-
se Susiwenijimo Lietuwinu A-
meriko, kurisai patalpintas
No 52 „Lietuwoj“, o po ku-
riuum „pasiraszias „Darbinin-
kas“. Yra tai tikrai zmoniez-
kas, ramus, be jokios passijos
iszreiszkimas sawo nuomones
sawarbiausiam del Lietuwinu
klausyme.

Twirtinimas „Darbininko“,
kad mes betwermadi daugeli
„Susiwenijimu, ne teksime ne
wieno, yra be maziausios abe-
jones teisingu. O kad ir je
koki laikia ir wisi uszilaikitu,
tai wis ne atnez mums jokios
naudos, tik in wieta „Susiwe-
nijimo“, turesime „susiardy-
ma“. Ne reike ant to jokiu
dawadziojimu: nes matome ai-
skias pawezdas isz apsiemu
Lenku, kuri wienam kaip pir-
sztu in akis duria. Kas ne zi-
no tu kruwiniu pjuwiniu, ku-
rios niekados ne pasibaigia ter-
pu lenkiszko tikejimieszko susi-
wenijimo „Zjednoczenie Kato-
lickie“ ir tautiszko Susiwenij-
mo „Zwiazek Narodowy“?

Ta kowa padaliao tikrus bro-
lus in du priezingus sau aba-
zus, suarzino terp sawias para-
fijonus tu pacziu parafiju, su-
nariu tu pacziu draugysciu, at-
skyre walikus nog tewu... ir
ne palauja siurbti paskutiniu
ju tautiszko pajegu. Dauge-
lis isz Lenku, ne noredami im-
ti dalywumo toje kruwinoje
kowoje, sutwerti trezia susi-
wenijima „Unia Katolicka“.

Isz to pasidare trys didziaus-
ios partijos, kurios edasi terp
sawias teip, kad tiktai geda da-
ro wisai lenkiszka tautai.
Punktoi konstituciju tu triju
susiwenijimu skamba labai
graziai. Ale kas isz to, kad
niekas ne mslije ape ju iszpil
dyma, o ir pajegu ant to ne
turi terp sawias isziskirital-
n.

Toku budu — in wieta irts to
lyn, slenka atgalos, in wieta
pasikelti augztyn, puola ze-
myn ir zemyn. Tiek to; jau
Lenku tokiai budas — terp sa-
wias rautis. Ta pati parodo
in wisa istorija, per tai ne te-
ko ir „ojezyznos“ sawo. Bet
mes „Lietuwoj“, budami kito
kio krauju, kurie atengemes at
sikratyti nuog wisoko lenkisz-
ka, kodet tie aktai nekame ju
kwailom pedom szitam punkt?

Tiktai mazas, kudikis kisza
pirszta in ugni, pakot pals ne
pajunta, kad karzsta. Mums
kaipo suaugusiesiems wyrams ro-
dis uztekta persergetimo, y-
dant ne eitume tuom kelo, ku-
ris jau kitus nuwede in prapul-
ti. Kiekwiena nauja organi-
zacija priwalemo pa welkinti
su twira szirdze in dziauga-
mu, kad mus iszi-szkrista paje-
gos riszasi in draugia ir auga.
Bet tiktai tada, kada ju yra
tas pats mierys del labo wisuo
men a, prie kurio kozna gali
eiti paskirti sau keli; kada tu-
ri wiena misli, kada yra pasi-
rengia koznam reikale paduoti
wiena kiti ranka. Tada ir
didziausias skaitlus organizaci-
ju iszrodzo kaipio tiek pulku
wienos armijos iszstatitos del
pergaleimu newidony ir apgi-
nimo twynes.

O kad mus ezitie du Susi-
wenijimai — Katalikiszkas ir
Tautiszkas neis tuom patim ar
tokiu patim kelo del da-
sieikimo to paties mierio, tai
yra labo wisuomones, tai jau
isz augzto matyti. Nes abudu
iszdygo ant tokios-gi drwos,
kaip ir wiraz

sz wie-
i kum
iena Ir
—De-
intos.
o użsi-
L 883

NIU.—
i metu
ose (li-
meriko
mikro-
złapu-
rineji-
a ligo
ali po-
owide
amzi,
mar-
Gausi
r gali
Adres

ro, LI

!

augi-
ja

ario,
Ir tt.
zo ant
to a-
plakia
kasz-
zitt:
y, Pa.

io,

me-
re tei-
opui-
uikiu
in.
1
1864
oil
CA

swelko
ti lita
kelito
pui-
alioia
nak
m, Pa
S'
CE
S
RKE
a
& C.
n nag
her W
rime
stoma
oonia
oonia

think
imple
temi
-10
-10
-10
-10

